

Викладач, Сердюкова О.М.

Уманський педагогічний університет імені Павла Тичини
ДОЦІЛЬНІСТЬ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Мета стратегічного управління — це визначення місії, цілей та стратегій, розробка і забезпечення виконання системи планів як інструментів реалізації стратегічних орієнтирів з удосконалення підприємства та його окремих підсистем, що є основою для забезпечення його конкурентоспроможного існування в довгостроковій перспективі [1].

Однієї і тієї ж цілі можна досягнути різними методами та засобами. У зв'язку з цим, звісно, виникає питання: як намічена ціль може бути практично реалізована та в який спосіб. Намагаючись надати відповідь на ці питання, кожне підприємство повинне розробити декілька варіантів стратегії. Отже, стратегічне управління – це концепція виживання в певних умовах, яка зачіпає будь-яку управлінську роботу на кожному підприємстві.

Стратегія становить генеральну програму діяльності підприємства, в основі якої лежить визначення основних, довгострокових цілей та задач, розробка напрямків його діяльності, визначення необхідних ресурсів для досягнення поставлених цілей та порядку їх використання [2].

Підприємства можуть намічати різні цілі. Це залежить від зовнішніх та внутрішніх факторів. Етапи розробки стратегії:

1. Уточнення місії підприємства.

2. Оцінка поточної обстановки функціонування підприємства. Оцінка його слабих та сильних сторін; його конкурентоспроможність. Вибір найбільш вірогідних напрямків розвитку підприємства.

3.Визначення цілей та ключових проблем підприємства для досягнення необхідної цілі.

4.Розробка альтернативних варіантів розвитку підприємства.

5.Оцінка та вибір стратегії розвитку підприємства.

6.Складання програми дій. Розрахунок обсягів господарчо-фінансової діяльності.

7.Моніторинг реалізації стратегії та, при необхідності, її коректування [3].

Процес розробки стратегії становить собою стратегічне планування, в якому виявляються головні цілі та задачі, їх ресурсне та фінансове забезпечення, шляхи й методи досягнення цілей та рішення виникаючих проблем. Значення стратегічного планування визначається тим, що воно займає центральне місце у системі стратегічного керування. Досвід західних та східних фірм демонструє, що більшість фірм використовує стратегічне планування для того, щоб змінити себе, покинути безнадійний внутрішній стан [4].

Процес реалізації стратегії може бути поділено на два великих етапи:

1.Процес стратегічного планування – виробіток набору статей, починаючи від базової стратегії підприємства та закінчуючи функціональними стратегіями та окремими проектами.

2.Процес стратегічного керування – реалізація визначеної стратегії у часі, переформулювання стратегії на підставі нових обставин [5].

Доцільність формулювання стратегії на підприємстві полягає в наступному:

- стратегія відображає систему цінностей, погляди вищого керівництва організації, його бачення майбутнього, яке допомагає зорієнтувати персонал в потрібному напрямі;

- сформована стратегія є інструментом координації, який забезпечує узгодження цілей, а у випадку виникнення конфліктів чи протиріч сприяє досягненню компромісів, допомагає здійснювати діагностику діяльності організації, визначаючи причини відхилень між цілями та результатами.

- наявність сформованої стратегії підвищує готовність організації реагувати на непередбачені зміни, демонструє зв'язок між функціями посадових осіб, сприяє ґрунтовному управлінню [1].

Розроблена стратегія розвитку загального управління стосується таких напрямів:

- розвиток і перебудова загальної структури управління підприємства, окремими виробництвами, цехами та іншими ланками;

- удосконалення системи роботи з керівними кадрами;

Стратегічне управління дозволяє досягти таких основних результатів:

1. Створити системний потенціал для досягнення цілей організації. Цей потенціал складається:

- з фінансових, сировинних і людських ресурсів, що входять в організацію;

- виробленої продукції(послуг), що затребуються ринком;

- сформованого позитивного іміджу організації.

2. Структури організації та її внутрішніх змін, що забезпечують чутливість до змін зовнішнього середовища і відповідну адаптацію.

Ми дійшли до висновку, що без стратегічного управління розвитком підприємства неможливо досягти конкурентних переваг фірми і утвердження ефективної стратегічної позиції, що забезпечить майбутню життєздатність підприємства в мінливих умовах.

Література:

1. Василенко В.А Стратегічне управління: навчальний посібник / В.А Василенко, Т.І. Ткаченко. – К.: ЦУЛ, 2003. – 396 с.

2. Кіндрацька Г.І. Стратегічний менеджмент: навчальний посібник / Г.І. Кіндрацька. – К.: Знання, 2006. – 366 с.

3. Міщенко А.П. Стратегічне управління: навчальний посібник / А.П.Міщенко. – К.: “Центр навчальної літератури ”, 2004. – 366 с.

4. Немцов В. Д. Стратегічний менеджмент. / В.Д. Немцов, Л.Є. Довгань. – К.: ТОВ “УВПК” “Екс Об”, 2001. – 559 с.

5. Осовська Г. В. Стратегічний менеджмент: навчальний посібник /
Осовська Г. В., Фіщук О. Л., Жалінська І.В. – К.: Кондор, 2003. - 196 с.

6. Регистрационный номер: 123113